

LUND UNIVERSITY

Världshistorien, enligt Kim Jong Il

Dunér, David

Published in:
Semikolon. tidsskrift for idehistorie, semiotik og filosofi

2008

Document Version:
Förlagets slutgiltiga version

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):
Dunér, D. (2008). Världshistorien, enligt Kim Jong Il. *Semikolon. tidsskrift for idehistorie, semiotik og filosofi*, 8(16), 72-79.

Total number of authors:
1

Creative Commons License:
Ospecificerad

General rights

Unless other specific re-use rights are stated the following general rights apply:
Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Read more about Creative commons licenses: <https://creativecommons.org/licenses/>

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

LUND UNIVERSITY

PO Box 117
221 00 Lund
+46 46-222 00 00

Världshistorien, enligt Kim Jong Il

I Nordkorea har historien blivit ett av medlen för stärkandet av den nationella självkänslan och legitimeringen av den politiska ordningen. Historien är ständigt närvarande och levande i landet. Koreakrigets historia utkämpas fortfarande. Landet befinner sig i ett historiskt krig, ett tillstånd av det förflutnas hemsökelse i vardagen.

Herrar över sitt eget öde

Väldiga monument, skulpturparker, mosaiker, museer, revolutionära operor och filmer minner om landets tragiska och heroiska historia. I skolan får barnen två timmar i veckan läsa om Den store ledarens barndom, senare i sekundärskolan om Den store ledarens revolutionära historia. Idealiserade illustrationer skildrar pedagogiskt likt söndagsskoleplanscher olika episoder ur Kim Il Sungs liv, som uppbrottet från barndomshemmet, när han hälsar på sin pappa i fängelset, som gerillaledare, som den snälle farbrodern som hälsar på barnen i skolan och så vidare.

Människan kan förändra historien. Enligt den nordkoreanska hemmagjorda ideologin ”juche” (det vill säga ”självtilit”) är folkets massor, som det står i Kim Jong Ils *Om vårt partis jucheidé* (sv. övers. 1988), ”herrar över sitt eget öde och historien.” Ett nytt system måste skapas, och de gamla krafterna utplånas. Kampen för socialism och kommunism är en kamp för ”att utplåna alla spår av de gamla samhällena som överlämnats av historien”. Juche är alltså ett otvetydigt modernistiskt projekt.

I *Kim Il Sung, The Great Man of the Century* (1993) framställs Kim Il Sung som profeten, den sanne revolutionären som från tidernas höjdpunkt blickar ut över samtiden och framtiden. Självtändighetens epok innebär en kopernikansk revolution, ett slut på människan som historiens objekt, till födelsen av en ny oförfalskad massornas historia, som lever oberoende och skapande, som historiens herrar.

Juche-ideologin går framför allt ut på att landet ska vara självständigt politiskt, oberoende ekonomiskt och kunna lita på sin egen militära styrka. Det är också namnet på landets egen tideräkning som utgår från Den store ledarens födelseår 1912. Hans födelsedag den 15 april är allmän nationell högtidsdag och kallas för ”Solens dag”. Kim Il Sung är solen som lyser upp vårt paradiset. Juche har skapat en ny tid och en ny historia.

Den nordkoreanska historieskildringen är ett oerhört intressant och tydligt exempel på användandet och omskapandet av historien, hur människan lever med historien. När världen och historien inte är som vi vill att den ska vara, så omskapar vi den så att

den passar oss. Historien glider över i myter och legender. Historieskildringen är central för legitimeringen av det politiska systemet och hela grunden för det nordkoreanska samhället. Den används för att legitimera den rådande maktordningen, och skapar en berättelse om varför världen, samhället och politiken är som de är. Som utgångspunkt tar jag nordkoreanska böcker och pamfletter, för att därigenom fånga den officiella och statsunderstödda bilden av världshistorien och Nordkoreas historia, enligt dem själva, eller kanske rättare sagt, enligt Kim Jong Il.

Men först en kort resumé av Koreas historia som vi känner den, som den vanligtvis framställs i den västerländska historieskildringen. Koreas historia präglas av åtskilliga invasioner genom århundradena och långa perioder av isolering. Från 1644 till 1876 var landet ett isolerat, ”ett förbjudet kungarike”, även kallat ”Eremitriket”. Dagens isolerande Nordkorea vilar alltså på en lång tradition. Landet styrdes hårdhänt av japanska generaler från 1910 fram till andra världskrigets slut, då Korea garanterades självständighet genom Potsdamavtalet 1945. Den 8 augusti samma år ockuperade sovjetiska trupper norra delen av landet, därefter amerikanska trupper den södra, och en skiljelinje upprättades vid den 38:e breddgraden. Tre år senare utropades två nya stater. I juni 1950 utbröt Koreakriget då Nordkorea invaderade syd och snart besatte större delen av halvön. USA gav sig då in i kriget, efter en resolution i FN, och drev tillbaka de nordkoreanska trupperna. Krigslyckan vände återigen då Kina gav sig in i kriget. Ett vapenstillestånd deklarerades 1953 åter vid den 38:e breddgraden, men inget fredsavtal kom till stånd. Kriget hade då inte inneburit någon geografisk skillnad,

men däremot lämnat fem miljoner döda efter sig.

Befrielsekrig mot japanerna

Nu till den nordkoreanska versionen. Det gick inte alls till så, menar man. Till en början är Korea inte något avsides hörn i världen. Den nordkoreanska arkeologin bekräftar i själva verket landets ålder som civilisationens vagga. I boken *Tangun Founder-King of Korea* (1994) framförs den nordkoreanska historia som japanska historiker i imperialisterna tjänst har försökt mörklägga. Varje uppsats inleds för övrigt med citat ur den store auktoriteten Kim Il Sung:s samlade verk. Korea har i själva verket en 5 000-årig historia och kultur grundad av Tangun. Den koreanska nationen är av samma blod, ”en homogen ras i sitt eget territorium” – ett tänkande som påminner om andra ideologier av annan politisk färg.

Sedan kom de mörka åren under japanskt kolonialstyre. Men då tog kamrat Kim Il Sung på sig sitt lands öde. Han analyserade den koreanska revolutionens behov, står det i jubileumsskriften *Glorious 50 Years* (1995), och grundade ett oövervinneligt revolutionärt parti av monolitisk enhet och hårt som stål. Han inledde ett revolutionärt gerillakrig. Berget Paekdu på gränsen till Kina är revolutionens heliga berg. Kratersjön Chon, himmelens sjö, har en magisk roll i den nordkoreanska mytologin. I dessa bergstrakter ska revolutionens son Kim Jong Il ha fötts i sin fars hemliga gerillaläger. Inne i barrskogen, nedanför Jong Il-toppen, är timmerstugan där han föddes. Legender talar om hur det mitt i vintern visade sig en dubbel regnbåge på himlen, en ny stjärna lyste i natten och en svala kom flygande med budskapet om att en general utan like hade kommit till jorden. Hans första leksa-

ker var ett maskingevär och ett ammunitionsbälte. (Lintner, 2005). Kim Jong Il visade en oerhörd begåvning i unga år. Enligt hans officiella biografi skulle han till och med ha räknat ut att om en lerklump sammanfördes med en annan klump, så blev det en lerklump, inte två. Liknelsen ska symbolisera folkets enhet, som en sammansmältning av nord och syd.

I själva verket föddes Kim Jong Il inte alls här, utan i ett sovjetiskt träningsläger i närheten av Chabarovsk i Sibirien den 16 februari 1942. Men en sann revolutionär kan ju inte ha fötts i landsflykt undan kriget. Ett av de få svenska besöken från denna tid i dessa trakter gjordes för övrigt av upptäcksresenären Sten Bergman. Det var 1935 under den japanska kolonialtiden: ”Ett besök på Paiktusan försvåras numera därav, att såväl berget som de omgivande stora urskogarna utgöra ett ständigt tillhåll för väl beväpnade kinesiska och koreanska banditer. Det är numera omöjligt att besöka Paiktusan utan militäreskort, såvida man ej vill riskera att falla i rövarhänder.” Efter det japanska kapitulatonen fördes den treårige Kim Jong Il till Korea, men evakuerades till Kina under Koreakriget.

Men emellertid, enligt den nordkoreanska versionen var det det koreanska folket under ledning av den store ledaren Kim Il Sung som på egen hand, under heroisk kamp, besegrade den japanska imperialistiska kolonialmakten och slängde ut förtryckarna. Denna berättelse är viktig för den nordkoreanska historien. Tiden i exil skulle nämligen ta hål på myten om Kim Il Sung som landets befriare och göra honom till en marionett tillsatt av Stalin. Att delningen var en överenskommelse mellan Japans besegrare ignoreras också i den nordkoreanska historieskildringen. Hela skulden läggs

i stället på USA, samtidigt som man håller tyst om att Sovjetunionen hade ockuperat den norra delen och att det var de som hade tillsatt Kim Il Sung. Enligt vissa skulle Kim Il Sung dessutom vara en stulen identitet från en motståndskämpa mot den japanska ockupationen. I själva verket hette han något annat. Men i Nordkorea frodas legenderna om Kim Il Sung som mannen som ”mejade ner fienden som vissna löv på hösten med sin blick och fick döda grenar att blomma med ett leende.” (Cornell, 1999).

Vid ”Centralkommitténs verksamhetsberättelse vid Nordkoreas arbetarpartis andra kongress” (1948) förfäktade Kim Il Sung en stalinistisk konspirationsteori ifråga om Andra världskriget: En plan hade innan kriget gjorts upp mellan USA, Storbritannien och Frankrike, som gick ut på att det fascistiska Tyskland ”skulle utnyttjas till att försvaga Sovjetunionens makt och stärka de imperialistiska angreppsstyrkorna.” Och talet om att USA ”räddade” Europa undan nazismen är bara högljutt pladder från Wall Street-bossar och reaktionära amerikanska statsmän: ”De amerikanska monopolkapitalisterna drabbades ingalunda av några förluster, utan rakade in fantastiska profiler medan kriget pågick.”

Historien om den egenhändiga revolutionen och befrielsen från Japan är central för den historiska legitimeringen av Kim Il Sungs Nordkorea. Den rådande regimens maktutövning får sin moraliska, rättmätiga legitimitet genom att folket självt skulle ha tagit makten. Skulle regimen framstå som tillsatt utifrån, skulle den folkdemokratiska retoriken vara uppenbart motsägelsefull. Med inspiration från Lenin kunde Kim Il Sung också hoppa över den kapitalistiska epoken och gå direkt från feodalism till socialism, och bönderna förvandlas till

arbetarklass. Den nordkoreanska historiesynen är egentligen inte en strikt marxistisk historiefilosofi, utan snarare av traditionellt nationalistiskt slag.

Koreakriget

Koreakriget, landets traumatiska historia är hela tiden närvarande och en återförening är den ständigt återkommande önskan. På Nationalgalleriet i Pyongyang visas social-realistiska målningar. På museet för det segerrika fäderneslandets befrielsekrig visas fotografier, föremål och dokument som ska stödja deras bild av kriget: stora modell-scener över avgörande slag under kriget, beslagtagna militära fordon och flygplan, ett roterande panorama över en krigsscen. Här fostras unga nordkoreaner till att bli patriotiska soldater som skänker sitt liv för fosterlandet. I Taedong-floden ligger det beslagtagna amerikanska spionskeppet USS Pueblo – en riktig krigsklenod.

Det var inte vi som började, utan de. Enligt Nordkorea var det USA som startade Koreakriget 1950, som efter systematiska provokationer övergick i regelrätt invasionsförsök. Syftet med USA-imperialisternas kriminella aggressioner var att förmå folkarmén i nord att begå misstag, så att USA skulle kunna invadera och ockupera hela landet. Den sydkoreanska armén under amerikanskt kommando försökte sedan desperat dölja sitt invasionsförsök genom att snabbt retirera. Till slut tvingades de ner på sina bara knän inför det koreanska folket och undertecknade ett vapenstillståndsavtal. Hjältarna utropade segerrop som ekade mellan himmel och jord.

”Nordkorea” finns egentligen inte. Det finns bara ett Korea. ”Södra Korea” är ockuperat av USA-imperialisterna och styrs av en olaglig marionettregim, inte alls en obe-

roende stat utan i händerna på en ”sydkoreansk förrädarklick”, ”USA-imperialismens trogna lakej”. Södra Korea har påtvingats ett kolonialvälde och har förvandlats till en militärbas för USA:s aggression mot hela Korea och Asien. Men USA-imperialismen är dödsdömd och dess dagar räknade.

Den nordkoreanska versionen av Koreakriget, som ingående framförs i *The US Imperialists Started the Korean War* (1977), visar på vikten av makt över historieskildringen och historiens dom. Hur historien skildras är inte alls oväsentligt för den politiska makten. Specifika politiska ideologier och särskilda politiska mål på dagordningen leder också till förändrad historieskildring. Mänskligt handlande rättfärdigas ofta i efterhand, där historieberättelsen ger den kausalitet som bekräftar handlandets rationalitet, även om en sådan inte föreligger. Förlorar man makten över historien kan man riskera att utelämnas till en historia som man inte önskar. Det gäller så att säga att så mycket som möjligt få inflytande över ”historiens dom”. Historien dömer framtiden, det som skett leder till nuet, enligt narrativitetens kausalitet.

Så här kan nordkoreansk historieskildring låta: USA försökte desperat etablera sin överhöghet över världen, försökte skymma över kapitalismens kris genom att intensifiera kampen mot den ständigt växande socialismen och den nationella frigörelsen. För USA-imperialisterna var Korea inte bara en lämplig koloni, utan också ett brohuvud för en invasion av hela den asiatiska kontinenten och en strategisk bas från vilken de kunde strida mot nationella frihetsrörelser och socialism, för att i slutänden uppnå världsherravälde. USA-imperialisterna drömde om att få ner det koreanska folket på sina bara knän genom

bestialiska illdåd. Men det koreanska folket var fast beslutat att med sina liv försvara friheten och lyckan i sitt fädernesland. Inför hela världen uppdragades att USA:s aggressioner kom från ”ättlingar till de mordlystna grundarna av United States of America, som inte annat är än 1900-talets kannibaler och tvåbenta odjur i sken av ’civiliserad nation’”. Men de gjorde en missräkning. De misstog sig i fråga om den oslagbara styrkan hos det heroiska koreanska folket och Koreanska folkarmén under dess visa ledarskap av den store revolutionsledaren Kamrat Kim Il Sung, ”en evigt segrande, briljant befälhavare med järnvilja och en lysande militärstrateg”. USA-imperialisterna är skamliga strypare av frihet och nationellt oberoende, de är ”blodtörstiga halssavskärare”. Boken avslutas med en varning till USA-imperialisterna, om de förglömmar historiens läxa och enträget försöker provocera fram ett nytt krig och går emot tidens lopp, så kommer de slutligen förgås i krigets eld en gång för alla.

Industriell uppbyggnad

Till Högsta folkförsamlingens första session 1972 förklarade Kim Il Sung att det var på ”basis av en vetenskaplig analys av den revolutionära situation som skapats i vårt land efter kriget, bedömde vårt parti efterkrigsperioden som det lämpligaste skedet för den socialistiska revolutionen”. Kim Il Sung förde en omisskännlig stalinistisk form av socialism, samtidigt balanserade landet skickligt mellan Sovjet och Kina. Händelseutvecklingen kring 1956–1957, kommenterade Kim Il Sung i ett föredrag från 1965 med att säga att det var ”är då den moderna revisionismen dök upp i stor skala inom den internationella kommunistiska rörelsen”. Han syftar uppenbarligen på avstaliniserin-

gen efter sovjetiska Kommunistpartiets 20:e kongress, Chrusjtjovs maktövertagande och Ungernkrisen.

Under 60- och 70-talet gjorde Nordkorea sig till härförare för befrielseörelser i tredje världen. I ett tal från 1969, ”Progressiva journalister från fem kontinenter, fördöm skarpt USA-imperialismen med edra revolutionära pennor!”, beskriver Kim Il Sung hur det i Asien, Afrika och Latinamerika ”brusar i dag den nationella revolutionära befrielsens starka vågor med oemotståndlig kraft. Revolutionära stormar sveper fram över dessa kontinenter och sopar bort imperialismen och kolonialismen.” De blodtörstiga imperialisterna darrar av ångest och fasa. Nordkorea ställde sig också på de ”arabiska folkens” sida mot ”sionisterna”. Segern mot imperialism och kolonialism kom allt närmare. På en bankett i Peking 1975 förklarade Kim Il Sung hur Röda khmerernas maktövertagande visade på hur USA-imperialismen alltmer sjunker ner i ”ett nederlagets träsk” i Indokina.

Under efterkrigstiden skedde samtidigt en framgångsrik industrialisering och uppbyggnad av landet. Åtminstone till det yttre framstod landet som en industrination. Chollima, den nordkoreanska mytologins snabbspringande häst som tar väldiga kliv framåt, fick symbolisera den lysande industrinationen Nordkorea. Industriproduktionen, hävdade man, steg med 40–50 procent årligen. Samarbete i Comecon undveks för att i stället utveckla ett eget allsidigt näringsliv. På 70-talet gjordes en satsning på att skaffa sig den modernaste tekniken. I stället för att köpa varor av sämre kvalitet i Östeuropa skrev nordkoreanska uppköpare kontrakt för enorma belopp i Västeuropa och Japan. En kombination av övertro på sin egen kapacitet och en okunnighet om

omvärlden ledde till att de förköpte sig.

Sovjetblockets sammanbrott

Nordkorea måste ha hamnat i en obegriplig värld vid sammanbrottet för Sovjetblocket. Världen följde inte de socialistiska utvecklingslagarna. Det gamla kunde inte komma tillbaka. Kim Il Sung är modernist. Bort med det gamla in med det nya, ”utrota alla former av gammelmodiga idéer”, var till exempel hans uppmaning i ett tal vid Koreanska arbetarpartiets femte kongress 1970. Genomförandet av partiets politik har lett till att ”hela samhället har förvandlats till en röd familj” som marscherar framåt med oövervinnelig kraft. I ett annat tal ”för vänskap och solidaritet mellan ungdomar och studenter i världen” under det omvälvande året 1989, deklarerade han det fäfänga i att försöka vända historien tillbaka. Det är en kamp mellan nytt och gammalt. Världspolitiken präglas av en kamp mellan världens progressiva krafter som strävar efter en ny, fri, fredlig värld och de reaktionära krafterna som försöker hålla fast vid en gammal ordning av imperialism och kolonialism.

Enligt den nordkoreanska uppfattningen, formulerat under författarnamnet Nada Takashi, *Korea in Kim Jong Il's Era* (2000), skedde i slutet av det kalla kriget en serie statskupper i de forna Warszawa-paktsländerna. Men Nordkorea har oförtrutet gått vidare med den socialistiska uppbyggnaden utan att vackla det minsta, under ledning av generalsekreterare Kim Jong Il. I *Socialismen är en vetenskap* (1994) säger Kim Jong Il att socialismens sönderfall i diverse länder inte betyder att ”socialismen som vetenskap” har misslyckats, utan visar i stället på opportunistens bankrutt som har korruperat socialismen. Socialdemokrater avfärdas som degenererade revisionister. De socialistiska

länderna hade utsatts för kontrarevolutionära försök. Man hade där misslyckats med att förstå socialismens essens, misslyckats med den internationella solidariteten, och hade blivit bländade av kapitalismens så kallade materiella ”standard”. Detta gjorde att revisionister, som förnekade partiets ledarskap, antog ”mångpartisystemet”. Den internationella kommunismens historia, står det i Kim Jong Ils biografi, visar att om partiets ledarskap försvagas, förlorar socialismen sitt livsblod och kollapsar. Tumskruvarna drogs åt.

Kim Il Sung's död i juli 1994 innebar, enligt hans biografi från 2001, den största sorg i nationens 5 000-åriga historia. Nyheten kom som en blix från en klar himmel, en verklig chock som tycktes täcka solljuset, jorden rämnade, himlen klövs, hela nationen dränktes i ett hav av tårar, ett jämmerrop, berg och floder skälvde, skogar och grässlåtter vred sig i sorg. 212 miljoner människor visade sin sista aktning för honom. Men han är inte död. Kim Il Sung lever! Som solen kommer han för evigt skina i det koreanska folkets minne.

Den 11. september

På ett klassiskt vis försöker man hålla samman landet genom att utmåla en yttre fiende. På liknande sätt ställdes arier mot judar i Nazityskland, och väst mot öst under Kalla kriget, och så ställs ”den fria demokratiska världen” mot ”den muslimska fundamentalismen” i dag. I Nordkorea är det USA med eller utan skäl som är ärkefienden. USA är terroristlandet framför alla, enligt den nordkoreanska retoriken. Den politiska makten i Pyongyang är paradoxalt nog beroende av USA för sin överlevnad.

I en mycket intressant skrift som kom till i samband med 11 september-attackerna,

US—*The Empire of Terrorism* (2003), vänder Nordkorea på terrorismretoriken. De verkliga terroristerna är USA-imperialisterna. Det var en attack mot själva nervcentrum i "Ondskans imperium", det vill säga USA. George W. Bushs uttalande om onskans axelmakter uppfattades som en våldsam provokation och ett allvarligt krigshot. "Terrorism", preciserar man, karakteriseras av barbarisk slakt och illdåd gjorda av reaktionära krafter mot progressiva folk. Det är själva ryggraden i USA:s överlevnad, "som är en aggressiv och rovdjursaktig nation av naturen." I själva sitt ursprung är USA ett terroristland. Det grundades och växte till tack vare terrorism. För det första genom blodbad på indianer, illegal handel med slavar, erövringskrig mot Mexiko och andra länder. För det andra genom organiserade terroristattacker mot sin svarta befolkning, mordet på Martin Luther King, statsunderstött förtryck av svarta och arbetare, stöd till privata terroristgrupper, Ku Klux Klan och så vidare. För det tredje är USA ett laglöst land med all slags terrorism som mord, bombexplosioner, kidnappningar och skottlossningar i skolor. "Ett sådant land är inget annat än en terroriststat." Dessa former av terrorism förs dessutom vidare effektivt av amerikansk massmedia, genom nyhetstidningar, TV etc.

Denna USA-terrorism praktiserades före, under och efter Koreakriget mot civila. Den nuvarande Bush-administration smider nu planer på en kärnvapenattack mot norra Korea. Besatt av sin strävan efter världsherravälde har USA fokuserat sig på internationell terrorism som ett redskap för att krossa nationella frihetsrörelser. Även Balkankriget, dolt under argument som "regional stabilitet", var ett terroristkrig för att USA skulle visa upp sig som den enda supermakten.

USA sponsrar terrorism, och vidare: Osama bin Laden, av USA kallad "boss of terrorism" har haft ett långvarigt förhållande till Bush-familjen. Det är "USA-fundamentalismen" som är den stora faran.

Kärnvapenprogram

Bakom det nu aktuella kärnvapenprogrammet finns faktiska farhågor för ett kärnvapenkrig. USA övervägde att bomba Nordkorea med atombomber under Koreakriget. General Douglas MacArthur begärde att få använda 26 atombomber mot mål i Nordkorea. Dessutom utvecklade Sydkorea ett eget kärnvapenprogram. Fastlåst i kalla kriget måste Nordkoreas kärnvapenprogram ses ingå i en terrorbalanstaktik. Syftet är att uppnå direktförhandlingar med USA.

Forskningsreaktorer hade Nordkorea fått från Sovjet 1965. Men först 1984 upptäckte amerikanska satelliter en större reaktor. Året därefter förmåddes landet att skriva under icke-spridningsavtalet rörande atomvapen. Det senare nordkoreanska tillbakadragandet från spridningsavtalet för kärnvapen, skriver Nada Takashi, var en stor "seger", en seger över USA vunnen genom "generalsekreteraren Kim Jong Ils järnvilja och extraordinära intelligens, som alltid svarar dialog med dialog, krig med krig." Den 31 augusti 1998 sköt Nordkorea iväg raketen Kwangmyongsong 1. Den 9 oktober 2006 utfördes det första kärnvapenprovet.

Det som är det uttalade målet för Nordkorea är att USA drar tillbaka sina trupper från södra Korea och att ett fredsavtal undertecknas, att Japan ber om ursäkt för sina brott och kompenserar för detta, och att Sydkorea skapar en möjlighet till en fredlig återförening. "Japan måste ha en

korrekt uppfattning av sin historia”, säger man.

Nordkorea har med sitt historiebruk skapat sig en värld där de befinner sig en konstlad förlängd krigssituation, med neurotisk nationalism och självhävdebehov har historia övergått till myt. Deras historia talar om ensamhet. Nordkorea är ensam i en illasinnad omvärld, med en schizofren känsla av att vara världens hackkyckling samtidigt som man uppfattar sig som världens förebild, hyllad för sin jucheidé av alla fria rörelser.

Nordkoreas isolering har fjärrmat landet från historien. Som en människa utan kontakter med andra skapar hon sina egna fantasier, sin egen värld. Historieförfälskning eller historieförvrängning skulle man kunna säga, men det är något mer fundamentalt än så, och något mer än en ideologisering av historien. Det är att skapa historia. På sätt och vis är vi alla nordkoreaner, vi lever alla i Nordkorea. Liksom dem konstruerar också vi vår historia, sätter samman berättelser som ska förklara varför vi är där vi är, fylla händelserna i historien med mening, skapa en logisk kausalitet av orsak och verkan. Vi vill inte se historien som en sekvens av tillfälligheter, där människans handlingsfrihet och betydelse är mycket mindre än vad vi föreställer oss. Den nordkoreanska historieskrivningen må vara ett extremt exempel på hur man använder sig av historia och där verkligheten och den historiska berättelsen tycks skilja sig starkt åt. Men även den västerländska historien skapas, framställs och fylls med mening. Det finns alltid ett glapp mellan den historiska verkligheten och vår tolkning av den.

Man kan närma sig en förståelse av Nordkorea, men också av oss själva, just genom dess hemmasnickrade världshisto-

ria, dess egen mytologi och legender om historiska hjältar och hjältnor. Människan kan förändra historien, säger Kim Jong Il. I förlängningen innebär det väl att hon också kan manipulera den, skriva om den, så att den passar henne.

Litteratur

- Bergman, Sten (1952): *I morgonstillhetens land: Skildringar från en forskningsfärd till Korea*, Bonniers, Stockholm.
- Cornell, Erik (1999): *Nordkorea: Sändebud till Paradiset*, Studentlitteratur, Lund.
- Han Myong Ho (1993): *Kim Il Sung: The Great Man of the Century*, Foreign Languages Publishing House, Pyongyang.
- Ho Jong Ho, Kang Sok Hui & Pak Thae Ho (1993): *The US Imperialists Started the Korean War*, Foreign Languages Publishing House, Pyongyang. (1:a uppl. 1977)
- Kim Chol Myong (2003): *US—The Empire of Terrorism*, Foreign Languages Publishing House, Pyongyang.
- Kim Hye Hui (1995): *Glorious 50 Years*, Korea Pictorial, Pyongyang.
- Kim Il Sung (1975): *Jucheiden och dess lysande segrar*, Cavefors, Stockholm.
- Kim Il Sung (1976): *Om strategin för kampen mot imperialism och USA på grundval av Jucheiden och om internationella frågor*, Cavefors, Stockholm.
- Kim Il Sung (1989): *For Friendship and Solidarity among the Youth and Students of the World*, Foreign Languages Publishing House, Pyongyang.
- Kim Il Sung: *Condensed Biography* (2001), Foreign Languages Publishing House, Pyongyang.
- Kim Jong Il (1988): *Om vårt partis jucheidé*, Svensk-koreanska föreningen, Stockholm.
- Kim Jong Il (1995): *Socialismen är en vetenskap: Avhandling publicerad i Rodong Sinmun, Koreas arbetarpartis centralkommittés organ 1 november 1994*, Svensk-koreanska föreningen, Göteborg.
- Kim Jong Il: *Short Biography* (2001), Foreign Languages Publishing House, Pyongyang.
- Lintner, Bertil (2005): *Great Leader, Dear Leader: Demythifying North Korea under the Kim Clan*, Silk Worm Books, Chiang Mai.
- Takashi, Nada (2000): *Korea in Kim Jong Il's Era*, Foreign Languages Publishing House, Pyongyang.
- Tangun Founder - King of Korea* (1994), Foreign Languages Publishing House, Pyongyang.